

rer fra Staten, dels overhovedet staa til Raadighed for eller ere under Tilsyn af Marineministeriet. Det vil være ganske naturligt, at hele Tilsynet med disse, som nu beror hos Ministeriet for Handel og Søfart, kommer ind under Marineministeriet, da det er direkte interesseret i Spørgsmaalet og derfor stadig selv bør have Tilsyn med disse Lodsbaade.

Ændringsforslag Nr. 10 gaar ud paa følgende:

„2det Stykke affattes saaledes:

„I 4de Stykke af samme Paragraf ændres Ordene „Sejlskibe med Damp eller anden Maskinkraft“ til: „Lodsfartøjer.““ Det vil altsaa sige, at Lodsfartøjer komme ind der; det er en naturlig Følge af den Ændring, som er foretagen under Nr. 8.

Med Hensyn til de Ændringer, der ere foreslaaede af det ærede Udvalg, skal jeg erklære, at Ministeriet fuldt ud kan acceptere dem. Den eneste Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre, er, at jeg noget beklager den Ændring, hvorved Ejere af Sejlskibe, der føres frem ved Maskinkraft, komme til at betale den fulde Halvdel af Gebyret. Jeg vilde have sat Pris paa, om man der kunde have lempet sig yderligere for vore Skibe. Der er mange af dem, som ere haardt stillede, vore Sejlskibe ere i det hele taget meget vanskeligt stillede. Jeg vilde have sat Pris paa, om vi kunde have stillet os velvilligt overfor dette. Naturligvis er det ikke en stor Genstand, men det er af Betydning for Søfarten alt, hvad den nu for Tiden kan spare. Som sagt, jeg kan ellers fuldt ud tiltræde Udvalgets Ændringsforslag.

C. C. Andersen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens første Behandling har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag under Nr. 4. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at udvide Tilsynet med et Medlem, som paa sædvanlig Maade udnævnes af Ministeren for Handel og Søfart, men som indstilles af Sømændenes og Søfyrbødernes Forbund. Anledningen til, at jeg stiller dette Ændringsforslag, er en Bestemmelse i Lovforslagets § 1 under Ltr. u, der drager et nyt Omraade ind under Tilsynets Virksomhed, nemlig Skibsmandskabets Opholdsrum, et Omraade, som maa siges i særlig Grad at vedrøre Skibsmandskabets Interesser. Jeg mener, at det derfor vil være gavnligt ogsaa med Hensyn til Bevarelsen af et godt Forhold mellem Skibet og Mandskabet, om Mandskabet gennem dets egne

Repræsentanter fik Lejlighed til at føre Tilsyn med disse Forhold, som paa det nøjeste berøre deres Ophold paa Skibet. I øvrigt kan jeg anbefale Ændringsforslaget som værende i god Overensstemmelse med hele vor Arbejderlovgivning, idet der i denne findes dette Princip, at man kræver, at Arbejderne skulle være repræsenterede paa de Omraader, hvor de have særlige Interesser at varetage, et Princip, som i øvrigt ogsaa dette høje Ting i sit sidste Møde yderligere anerkendte ved Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som omhandlede Sø- og Handelsrettens Sammensætning. Dette lille Forslag, som jeg tror vil have og faa sin store Betydning med Hensyn til de Forhold, hvorunder Skibsmandskabet lever om Bord i Skibene, ogsaa med Hensyn til den Tilfredshed, som deraf vil affødes blandt Skibsmandskabet, vil jeg meget anbefale det høje Ting at slutte sig til og stemme for.

Enevold Sørensen: Jeg har tilladt mig at stille et lille Ændringsforslag af udelukkende formel Karakter, kun en lille Part af Spørgsmaalet om vore Loves formelle Affattelse.

Loven af 13. Februar 1903 hedder Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m., og den hedder saaledes, fordi Loven af 1875 havde denne Titel, og i 1875 havde man atter arvet Navnet fra en Lov længere tilbage. Men Ordet Dampfartøj eller Dampfartøjer som Fællesbetegnelse for vore Passagerskibe, Fragtbaade o. s. v. er jo nu ganske gaaet ud af Sprogbrug. Intet Menneske vilde finde paa at sige f. Eks., at Dampfartøjet fra New York kommer i Eftermiddag til Frihavnen, eller f. Eks. sige: Jeg rejser til Jylland og agter at gaa med Dampfartøjet til Aalborg. Det er ganske gaaet ud af Sprogbrug. Ligeledes kende vi ikke „Det forenede Dampfartøjsselskab“ eller andre Dampfartøjsselskaber, lige saa lidt som vi have Dampfartøjsaktier eller Dampfartøjskrak; vi bruge overalt Ordet Dampskib. Benævnelsen Dampfartøj er ogsaa i Strid med Sprogbrugen i vore øvrige maritime Love fra den senere Tid. Den danske Sølov kender ikke Ordet, og navnlig i Loven om Sønering af 1892, hvor der jo er særlige Afsnit, som handle om Dampskibes Brug, indledes hver Paragraf med denne Benævnelse: Ret til at føre Dampskib; Ret til at fare som 1ste Styrmand med Dampskib er betinget af o. s. v. Det viser sig da ogsaa, at Ordet „Dampfartøj“ nu er saa bagvendt, om jeg saa maa sige, og saa lidt mundret, at selv